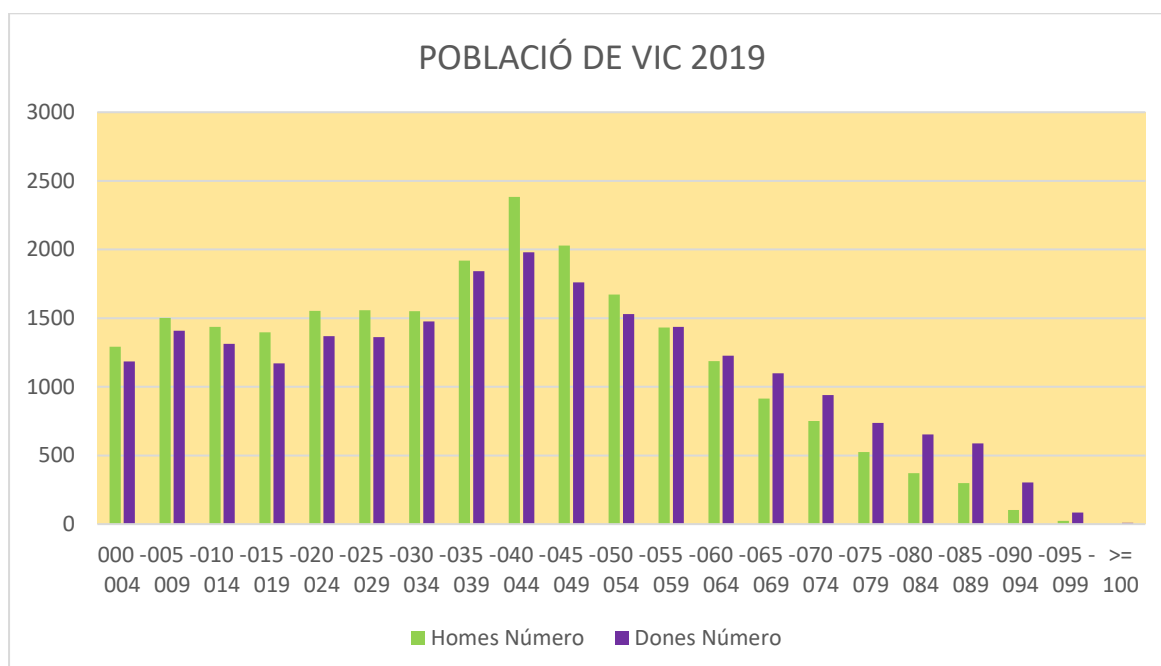

L'AJUNTAMENT I LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA

LA CIUTAT

Vic té una superfície de 30,6 km² i una població de 47.377 habitants (agost 2019), dels quals 23.905 són homes i 23.472 són dones.

Aquesta és la piràmide de població de Vic:

Algunes dades de la població de Vic:

- El col·lectiu majoritari són les persones que tenen entre 39 i 49 anys (25,14%).
- Hi ha 7.405 persones de més de 65 anys que ja estan jubilades (15,63%).
  - D'aquestes 1.912 persones tenen entre 80 i 89 anys
  - 514 persones tenen entre 90 i 99 anys
  - Només 9 persones tenen més de 100 anys
- 8.230 són nens i nenes en edat escolar, d'entre 4 i 16 anys (17,37%)
- 1.870 són infants de 0 a 3 anys
- D'entre 16 i 65 anys és el que anomenem població activa, és a dir, en edat de poder treballar, tot i que molts joves continuen estudiant a partir dels 16 anys i no s'incorporen al mercat laboral fins més endavant.

Les dades de població ajuden als polítics a prendre decisions sobre les necessitats d'una ciutat: llars d'infants, escoles, espais de lleure, casals i activitats per a gent grans, espais per infants i joves, atenció a persones que viuen soles..... Segur que podeu trobar molts exemples més.

La població a Vic ha anat creixent al llarg dels anys. Això ho podeu veure amb aquesta informació:

ANY	HABITANTS
1497	592
1717	4.911
1857	14.343
1910	12.720
1940	15.516
1960	20.303
1970	25.906
1990	29.078
1994	30.037
2002	33.935
2006	38.747
2012	41.191
2015	42.498
2016	43.827
2017	45.230
2019	47.377

El creixement de població normalment es dona per les migracions. Una migració és quan una família o un grup de persones es traslladen des d'on viuen fins a una altra ciutat per quedar-s'hi. Normalment les migracions es donen per la feina, per estudis, per oportunitats, per casaments o per guerres. Si miréssiu aquestes dades amb la història de la ciutat segurament veuríeu que a partir del segle XVII molta gent a Vic treballava al sector de la pell, en el sector agrícola i ramader o en el sector comercial i per això venia mà s'obra d'altres llocs, perquè hi havia

oportunitats de feina. A partir dels anys 60, del segle XX, la indústria era molt important i hi havia molta feina a la construcció. Per exemple, els habitatges Montseny es van construir en aquests anys per acollir persones d'Espanya que venien a treballar a les obres de construcció de Pantà de Sau.

En canvi, la disminució de població, fins a principis del segle XX normalment venia donada per epidèmies (malalties que s'encomanen) o guerres.

Actualment a Vic hi viuen persones nascudes en 100 països diferents. Amb aquestes dades que hem tret del padró veureu d'on venen algunes de les persones que no han nascut a Vic però que ara són vigatanes.

PAÏSOS	NOMBRE DE PERSONES
França	234
Itàlia	165
Polònia	299
Romania	486
Ghana	2.238
Marroc	3.407
Senegal	569
Colòmbia	490
Xina	657
Índia	1.925

Vic té un escut propi, com la resta de ciutats. I també té una bandera pròpia

L'AJUNTAMENT

Un ajuntament és una organització de persones que prenen la responsabilitat de governar i administrar un municipi: tant el territori com la gent que hi viu. El govern de la ciutat és escollit democràticament cada 4 anys. Els ciutadans de més de 18 anys escullen el govern a través d'unes eleccions i li donen la responsabilitat de governar al llarg de 4 anys.

Governar vol dir dirigir, administrar o supervisar, ja sigui un estat, un grup de persones, una ciutat..., però governar democràticament vol dir que les decisions que es prenguin responguin a la voluntat de la majoria dels ciutadans/es.

El sistema democràtic ve de molt lluny. La paraula democràcia prové del grec i el seu sentit literal és *govern del poble*. A Atenes 500 aC hi havia una assemblea de poble formada per tots els homes lliures de la ciutat (un 75% eren esclaus, dones o estrangers). A la democràcia grega no existia la representació, els càrrecs del govern eren ocupats per tots els ciutadans lliures alternativament.

Hi ha molts països que no tenen democràcia, tenen **una dictadura**. Una dictadura és com un dictat que s'ha de fer exactament com et diuen, amb punts i comes. En una dictadura, el senyor que dicta és el que mana, sempre amb l'ajuda d'alguns de la seva confiança i en contra de la voluntat de gairebé tots. A Espanya, des del 1939 fins el 1975, va governar un dictador que es deia Francisco Franco.

Al nostre país i a la nostra ciutat la democràcia, tal i com la coneixem ara, és relativament nova. El primer ajuntament democràtic a Vic es va constituir el 1979 amb l'elecció de Ramon Montañà com a primer alcalde de la democràcia que va governar al llarg de dues legislatures. Els alcaldes de la democràcia de Vic són:

PERÍODE	ALCALDE O ALCALDESSA	PARTIT POLÍTIC
1979 -1987	Ramon Montañà Salvans	CIU
1987-1995	Pere Girbau Bover	CIU
1995-2007	Jacint Codina Pujols	CIU
2007-2015	Josep M. Vila d'Abadal Serra	CIU
2015-2022	Anna Erra Solà	PDCAT / JUNTS PER CATALUNYA

Aquesta és la segona legislatura que governa una dona a Vic, Anna Erra i Solà. Segons els resultats de les últimes eleccions el 2019 el govern de Vic està format per:

CANDIDATURA	CAP DE LLISTA	REGIDORS
JUNTS PER CATALUNYA	Anna Erra i Solà	11
ERC	Maria Balasch i Pla	5
Capgirem Vic. CUP	Joan Coma i Roura	4
PSC	Carme Tena i Lameiro	1
TOTAL		21

Anna Erra i Solà

Josep Arimany
i Manso

Maria Balasch i Pla

Joan Coma i Roura

Carme Tena i
Lameiro

Elisabet Franquesa
i Roca

Albert Castells i
Vilalta

Josep Lluís Garcia i
Domingo

Sara Blázquez i
Castells

Susagna Roura i
Pujols

Fabiana Palmero

Viqui Terricabras i
Tarrín

Carla Dinarès i
Anyats

Nuria Homs i Mollist

Titi Roca i Bigas

Roger Mas i Soler

Pere Freixa i
Oliveras

Bet Piella i Pons

Josep-Ramon
Soldevila i Garcia

Sandra Quilez i
Lòpez

Nuria Vergés i
Vilarrubia

Anna Erra governa amb 10 regidors més del seu grup polític, amb **majoria absoluta**. L'altra legislatura Anna Erra va **governar en minoria** que és quan un sol partit polític no té la majoria per governar sol i ha de buscar el suport d'altres partits per fer govern.

Els partits que no governen són **l'oposició**. A Vic l'oposició la formen ERC, Capgirem Vic-CUP i el PSC. Tot i estar a l'oposició també poden presentar propostes, debatre-les, negociar i arribar a acords.

Tot el **govern de la ciutat, equip de govern i oposició**, són els representats que han escollit els ciutadans de Vic a través d'unes eleccions. Això és diu democràcia representativa en la que els ciutadans de Vic major de 18 anys han confiat i delegat el govern als partits polítics que van treure més vots a les eleccions municipals. Aquestes autoritats han d'actuar **en representació dels interessos de la ciutadania** que els tria per representar-los.

A Vic, com a la resta de municipis, hi ha també els **tinents d'alcalde** que són nomenats i cessats per l'alcalde, i la substituiran en cas de malaltia o absència. Existeixen en tots els municipis i són escollits entre els membres de la Junta de Govern, o entre els regidors.

Un cop a la setmana es reuneix la **Junta de Govern**, formada per l'alcalde i un terç del nombre legal de regidors que ella ha nomenat. Les funcions que té aquesta Junta de Govern són: l'assistència a l'alcalde en l'exercici de les seves responsabilitats; és a dir, s'aproven factures, es debaten projectes, es resolen problemes, es planifiquen accions, etc. Normalment a la Junta de Govern no hi ha l'oposició, però sí que hi ha la **Secretària** de l'Ajuntament que assessora en tots els temes legals i **la Interventora** que és la responsable dels diners i de gestionar correctament el pressupost municipal.

El **Ple** està format per la totalitat dels regidors i regidores i és presidit per l'alcalde. Adopta les principals decisions de l'Ajuntament i és on es debaten. El consistori vigatà està format per 21 regidors i regidores. Les sessions ordinàries del Ple municipal es celebren el primer dilluns de cada mes a les 18 hores, a la sala de plens de l'Ajuntament. Les sessions són obertes a tots els ciutadans i ciutadanes que desitgin assistir-hi, tot i que els ciutadans només observen i escolten però no poden parlar ni opinar.

Per fer projectes, per gestionar el dia a dia de l'ajuntament: obres, reparacions, atendre persones... hi ha els **tècnics i treballadors de l'Ajuntament**, que normalment són **funcionaris**. Un funcionari és una persona que treballa per a la funció pública. Per tenir aquesta feina normalment s'ha de fer uns exàmens específics que es diuen oposicions i es demanen uns estudis determinats per poder-hi accedir. Per exemple a Urbanisme hi ha arquitectes, advocats, enginyers, etc. tots ells són tècnics. A educació i a serveis socials hi ha mestres, pedagogs, educadors i treballadors socials...que també són tècnics municipals. Però també hi ha altres categories de funcionaris i treballadors, segons la feina que fan: administratius, recepcionistes, jardiners, paletes, fusters, enterramorts....

Per totes aquelles feines que ha de fer, l'Ajuntament necessita personal, així doncs ha de contractar les persones adequades, igual que a qualsevol empresa privada. Però com que els contractes de personal es fan amb diners públics, es fan exàmens o oposicions perquè així hi pugui accedir qualsevol persona que estigui preparada per fer la feina. Un funcionari té un lloc de treball més estable que un treballador del sector privat.

A continuació hi ha algunes dades actualitzades a l'octubre de 2019 que serveixen de referència a l'hora de conèixer el volum de feina en relació a l'espai públic i el manteniment: reparacions, neteja... també hi teniu els consums de l'enllumenat públic, dels edificis municipals i els consums d'aigua. Aquestes dades serveixen per planificar el volum de feina i conèixer quants treballadors necessita l'Ajuntament per treballar en aquest sector. Aquestes dades també ens serveixen per fer una previsió de despeses o diners que necessitarem durant l'any.

Les dades de l'espai públic que teniu a continuació és un exemple, així mateix es fa en la resta de departaments; es mira primer què s'ha de fer i quantes persones es necessiten per treballar.

ALGUNES DADES DE REFERÈNCIA DE VIC

30.6 kms2 de superfície	115 escultures al carrer	886 zones blaves
47.377 habitants	35 pistes esportives	132 panells publicitaris
122 km. carrers	50 sorreres	15.200 places gratuïtes (no inclou supermercats)
21.261 arbres	900.000 m2 praderia	601 zones verdes
1.190 papereres	140.000 m2 gespa	Biomassa pellet 628.224 kWh = 30.345,88 €
1.620 bancs	55 marquesines bus	Biomassa estella 365.053 kWh = 11.831,99 €
2.700 pilones	35 plataformes bus	Consum enllumenat 5.194.283 kWh = 691.456,85 €
702 places d'aparcaments bicicleta	317 jardineres	Consum edificis 3.883.094 kWh = 644.078,15 €

9.100 punts de llum	115 parcs enjardinats	Consum gas 6.109490 kWh = 327.214,83 €
6.100 senyals	55 parcs amb jocs infantils	Consum aigua 71.610 m3 = 32.588,14 €
80 fonts	10 llacs	Consum aigua regs (AVSA) 33.906 m3 = 6.708,75€

Per ampliar el tema de Govern i participació, en aquest web trobareu informació (material disponible a Internet per treballar el govern de la Generalitat. Hi ha diferents definicions i jocs interessants):

<http://www.edu365.cat/primaria/muds/socials/govern/>

DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

En un sistema democràtic, la ciutadania de més de 18 anys pot votar cada quatre anys els seus representants polítics. Tot i així, hi ha mecanismes de participació ciutadana a través de la **democràcia participativa** que dona a la ciutadania una major, més activa i més directa capacitat d'intervenció i influència en la presa de decisions de caràcter públic a través de diferents vies de diàleg, proposta i consens.

En aquest sentit, podem entendre la democràcia participativa com una evolució moderna de la democràcia directa de l'Antigua Grècia, on els ciutadans, la seva veu i el seu vot, tenien una influència i un pes específic real en totes les decisions de caràcter públic de les ciutats-Estat. Tot i així a Grècia, en aquella època, les dones i les persones que no eren lliures (esclavitzades) no tenien dret de participació ni a vot. De fet el primer país que va deixar votar les dones va ser Nova Zelanda i Austràlia més o menys al 1900. El 1931 a Espanya, després de la reivindicació i la lluita de moltes dones es fa reconèixer el dret de les dones a votar.

La **participació ciutadana** és el dret dels ciutadans d'intervenir, de forma individual o col·lectiva, en la definició i l'aplicació de les polítiques públiques de l'ajuntament a través de processos de consulta, debat, decisió, realització i avaluació sobre qualsevol assumpte de competència municipal. La ciutadania pot participar a través d'entitats i associacions o de forma individual.

Participar vol dir fer part, fer pinya amb un grup, amb un col·lectiu. És una manera de fer equip, ser solidari i construir comunitat. Però per participar hi ha uns trets bàsics que cal tenir presents: l'espontaneïtat i la sinceritat del grup i de cadascú, la voluntat de treballar de debatre amb altres, creant un clima de confiança.

Participar és aprendre a implicar-se, a saber que podem decidir i expressar les nostres idees i que aquestes hauran de ser contrastades amb les dels altres. És entrar en un diàleg actiu on totes les intervencions són acceptades, però també valorades, desestimades i, si escau, superades per alguna de més adient (de Puig, I).

La democràcia implica prendre decisions però també un compromís i una responsabilitat.

A **participar se'n aprèn participant**. Si diem que els polítics representen a tots els ciutadans i el seu objectiu és gestionar una ciutat, és també responsabilitat de la ciutadania que les coses es facin el millor possible, tenint en compte opinions, maneres de pensar i situacions diferents a través del diàleg.

La paraula **diàleg** ve del grec *logos*: paraula, raó; i va més enllà que el fet de discutir ja que tracta d'analitzar i tenir en compte idees, opinions i posicionaments de les altres persones. No es tracta només de defensar-se, d'atacar i de guanyar. En el diàleg si algú guanya, guanya tothom, no és uns contra els altres sinó que és espai comú que va més enllà de la conversa.

En català tenim una paraula que no té traducció en cap més idioma. **Enraonar**, implica afegir un raonament al fet de parlar.

Per aprendre a dialogar, grans i petits, cal practicar i entendre que hi ha un temps per escoltar, per callar i per parlar. Mentre s'escolta i es calla es poden anar creant uns arguments per respondre. Un cop haguem après i practicat tot això ja podrem dialogar de veritat.

El Dalai Lama deia: "quan parles, només repeteixes el què ja saps; però quan escoltes, potser aprèns quelcom totalment nou".

Segons Irene de Puig hi ha diferències entre la conversa i el diàleg. Diu que si hem sabut construir una conversa (intercanviar opinions) podrem encetar un diàleg. El diàleg és una conversa però té d'afegit la consciència, la voluntat, la disposició. El diàleg s'ha d'anar a buscar, cal dedicar-hi un espai i un temps, i especialment una voluntat de les diferents parts d'acceptar les regles bàsiques del joc.

CONVERSA	DIÀLEG
Parlar per donar informació, compartir idees	Pensar i reflexionar conjuntament
Concentrar-se en pensaments i sentiments propis	Tenir en compte les idees de l'altre
Escoltar i intercanviar idees	Construir un pensament conjuntament amb els altres

Ús del pensament espontani, discontinuïtat, irrellevància	Pensar reflexivament: continuïtat, rellevància
Intercanviar sense aprofundir	Explicar, investigar, donar raons...
Col·laboració	Cooperació
Parlem del que sabem	Parlem per descobrir noves opcions i alternatives. Implica raonament i recerca

Ho podeu provar buscant un tema que us interessi i us afecti realment.

Al llarg de la vida contínuament prenem decisions. Ja des de ben petits es prenen decisions conjuntes, en família, a l'escola o en el temps de lleure. Moltes vegades decidim de manera democràtica, amb tota la família, on anem de vacances, quin cotxe ens comprem o quin és el millor moment per canviar la tele. Tot això ho fem a través de planificar, debatre, escoltar opinions, arribar a acords i assumir responsabilitat. **Podeu pensar exemples de fets o situacions que decidiu democràticament que segur que en trobareu moltes.**

Però perquè la gent participi en allò que és públic i ciutadà no cal que només sigui l'Ajuntament qui ho impulsi. Els ciutadans també impulsen la participació organitzant consultes (com la del 9N), organitzant actes reivindicatius (11 de setembre), creant associacions de veïns que es cuiden dels barris i organitzen festes, formant part d'entitats o associacions. Units i junts podem ser més resolutius perquè compartim idees, punts de vista i opinions diferents. Parlem, escoltem i ens posem d'acord i així poder fer les coses molt millor.

Per fer arribar el vostre punt de vista i poder-lo debatre amb els altres l'Ajuntament té diferents espais on es pot participar. N'hi ha alguns que ja són fixes; com per exemple:

- La comissió de Festa Major que decideix els actes i activitats que es faran i qui les farà
- Els pressupostos participatius, on els ciutadans decideixen en què s'invertirà una parts dels diners del pressupost
- El Consistori Infantil
- Consells, on es decideixen i es debaten temes d'educació, de cooperació, de seguretat o de millores polítiques
- La plataforma Decidim <https://decidim-vic.diba.cat/>

I hi ha altres espais que es creen per algun tema en concret. D'això n'hi diem processos de participació, que es fan quan s'ha de començar o millorar un projecte. N'hi diem procés perquè té un principi i un final i de participació perquè en el debat i la decisió final hi participen polítics, tècnics, ciutadans i associacions. El més important és que hi participi tothom a qui li afecta més directament.

Alguns processos participatius que s'ha fet:

- La construcció de la nova biblioteca
- El Pla Ordenació Urbanística Municipal
- La construcció de les noves rambles

Perquè hi pugui haver participació primer de tot cal:

- Tenir informació sobre el que es vol participar
- Que hi hagi un espai i temps per poder debatre i fer propostes
- Que aquestes propostes es valorin per part dels tècnic i polítics
- Que les propostes que siguin adequades es puguin incorporar als projectes
- Que es presentin els projectes als ciutadans que hi ha participat i que s'expliqui com s'han incorporat aquestes propostes i que també s'expliqui les que no s'ha pogut incorporar per què no ha estat possible.
- Que es faci una avaluació de tot el procés.

Si no hi ha debat no hi ha participació

Per fer arribar informació, problemes o desperfectes que veiem a la ciutat tenim també la **bústia ciutadana** que es troba al web de l'Ajuntament de Vic :
<http://www.vic.cat/bustia-ciutadana>